

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

11.7.2007

B6-0291/2007 }
B6-0295/2007 }
B6-0299/2007 }
B6-0300/2007 }
B6-0303/2007 }
B6-0308/2007 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5, af

- Charles Tannock, Bernd Posselt, Eija-Riitta Korhola og Laima Liucija Andrikienė for PPE-DE-Gruppen
- Pasqualina Napoletano, Paulo Casaca, Véronique De Keyser, Elena Valenciano Martínez-Orozco og Javier Moreno Sánchez for PSE-Gruppen
- Annemie Neyts-Uyttebroeck, Marco Cappato, Marios Matsakis, Frédérique Ries og Thierry Cornillet for ALDE-Gruppen
- Cristiana Muscardini, Romano Maria La Russa og Mogens N.J. Camre for UEN-Gruppen
- Hélène Flautre for Verts/ALE-Gruppen
- André Brie for GUE/NGL-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- ALDE (B6-0291/2007)
- GUE/NGL (B6-0295/2007)
- PPE-DE (B6-0299/2007)
- PSE (B6-0300/2007)
- Verts/ALE (B6-0303/2007)
- UEN (B6-0308/2007)

om Irak

RC\677117DA.doc

PE 393.006v01-00}
PE 393.010v01-00}
PE 393.014v01-00}
PE 393.015v01-00}
PE 393018v01-00}
PE 393.023v01-00} RC1

DA

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Irak

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om rettigheder for personer med behov for international beskyttelse,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Irak, navnlig beslutningen af 15. februar 2007 om den humanitære situation for flygtninge fra Irak,
- der henviser til FN's konvention fra 1951 om flygtnings retsstilling (flygtningekonventionen) og den tilhørende protokol fra 1967,
- der henviser til den indtrængende appel af 7. februar 2007 fra FN's Flygtningehøjkommissær (UNHCR) om en forøgelse af den internationale støtte til de lande, der modtager flygtninge fra Irak, til den internationale konference om Irak, der blev afholdt den 17.-18. april 2007 i Genève med henblik på at øge kendskabet til omfanget af de humanitære behov i Irak og i regionen, til UNHCR's henstilling af 5. juni 2007 om at holde alle grænser åbne for personer med behov for beskyttelse, til UNHCR's rapport af 18. december 2006 med anbefalinger vedrørende tilbagesendelse og international beskyttelse af irakiske flygtninge, der opholder sig uden for Irak ("Return Advisory and Position on International Protection Needs of Iraqis outside Iraq"), samt til UNHCR-dokumentet af 8. januar 2007 med titlen "Supplementary Appeal - Iraq Situation Response",
- der henviser til retningslinjerne for intern fordrivelse, som blev udstedt den 11. februar 1998 af FN's generalsekretærs særlige repræsentant for internt fordrevne,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og omfanget af en sådan beskyttelse (anerkendelsesdirektivet),
- der henviser til de beslutninger, som Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater har truffet på asyl- og indvandrerområdet;
- der henviser til, at antallet af ansøgninger fra irakiske asylansøgere er fordoblet i første halvdel af 2007 set i forhold til samme periode sidste år;

der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,

- A. der henviser til, at den generelle humanitære situation og menneskerettighedssituationen i Irak er forværret, som det fremgår af de rapporter, som UNAMI og andre FN-agenturer jævnligt offentliggør, hvori det dokumenteres, at der i gennemsnit dræbes 100 mennesker om dagen, mens 200 såres, at 50 % af befolkningen lever for mindre end en dollar om dagen, at mere end 80 % af befolkningen er arbejdsløs, at 70 % ikke har adgang til vand, at 81 % ikke lever under ordentlige sanitære forhold, at tre millioner mennesker ikke vil være

RC\677117DA.doc

PE 393.006v01-00}
PE 393.010v01-00}
PE 393.014v01-00}
PE 393.015v01-00}
PE 393018v01-00}
PE 393.023v01-00} RC1

sikre på at kunne få mad, hvis leveringen af fødevarer svigter, og at ordningen allerede er ophørt i nogle områder, at 80 % af lægerne har forladt hospitalerne, at 75 % af børnene ikke går i skole, og at 30-70 % af skolerne er lukkede, afhængig af området,

- B. der henviser til, at de forbrydelser, der begås i denne efterkrigssituation, omfatter bevæbnede røverier, bortføringer med krav om løsesum, chikane, drab på personer, der er involveret i politik eller genopbygningsarbejde, sabotage mod civil infrastruktur såsom elektricitetsnet og olieledninger samt massive angreb under anvendelse af bomber og/eller andre sprængstoffer mod civile, og som følge heraf er der fortsat mange irakere, der flygter, primært til Jordan og Syrien, men også til Egypten, Libanon, Tyrkiet, Iran eller endnu længere væk,
- C. der henviser til, at mere end to millioner mennesker nu er internt fordrevne, og at der siden februar 2006 er blevet fordrevet 822.000 mennesker, og man mener, at der fordrives yderligere 2.000 mennesker hver dag, og at antallet af internt fordrevne ved udgangen af 2007 sandsynligvis vil være nået op på 2,3-2,5 millioner ifølge UNHCR,
- D. der henviser til, at der ud over de internt fordrevne befinder sig ca. 42.000 ikke-irakiske flygtninge i Irak (herunder ca. 15.000 palæstinensere, der er særligt udsatte, samt sudanere, tyrkiske kurdere, iranere og andre nationaliteter),
- E. der henviser til, at mange administrative enheder i Irak begrænser adgangen til nye internt fordrevne, hvilket gør det væsentligt sværere at finde et sikkert midlertidigt tilflugtssted i landet;
- F. der henviser til, at internt fordrevne nægtes mulighed for registrering med henblik på udlevering af mad, hvilket øger risikoen for en humanitær krise,
- G. der henviser til, at der skønsmæssigt befinder sig to millioner irakiske flygtninge i nabostaterne, hvis status ikke beskyttes formelt af disse modtagerstater, og de 1,2-1,5 millioner heraf befinder sig i Syrien, mellem 500.000 og 750.000 i Jordan, der udgør en stor del af befolkningen, over 80.000 i Egypten, ca. 20.000 i Libanon, over 50.000 i Iran, over 200.000 i Golf-regionen og ca. 5.100 i Tyrkiet,
- H. der henviser til, at 560.000 af flygtningene i nabostaterne er børn i skolealderen, og at det i mange områder er meget vanskeligt eller ligefrem udelukket ifølge loven at få adgang til offentlig undervisning eller statsstøttet sundhedspleje,
- I. der henviser til, at der i henhold til international sædvaneret eksisterer en retlig forpligtelse til ikke at tilbagesende flygtninge til lande, hvor de risikerer forfølgelse eller alvorlig overlast, og til at give asylsøgere, der er flygtet fra omfattende menneskerettighedskrænkelser og udbredt vold, indrejsetilladelse, i det mindste midlertidigt, medens det undersøges, om de opfylder betingelserne for flygtningestatus,
- J. der henviser til, at de fleste medlemsstaters og USA's holdning til at erkende de irakiske flygtninges behov for beskyttelse hovedsagelig har været forbeholden,

- K. der henviser til, at det er blevet konstateret, at der er stor forskel på, hvordan irakiske asylansøgninger behandles i medlemsstaterne, hvilket illustrerer, at der ikke gøres tilstrækkelige fremskridt med hensyn til udviklingen af et fælles europæisk asylsystem, der er baseret på høje fælles standarder, og som kan yde beskyttelse af mennesker med behov herfor;
- L. der henviser til, at nabolandene i væsentlig grad har begrænset adgangen for flygtninge, hvilket har tvunget mange til at vende tilbage til Irak eller være fanget ved grænseovergangene, og opholdsmulighederne ved at forkorte den periode, hvor den enkelte har opholdstilladelse og/eller gøre det så vanskeligt for dem at få fornyet deres visum, at de fleste irakere hurtigt mister deres lovlige status,
- M. der henviser til, at den brasilianske regering er en af de eneste, der har tilbudt at genbosætte et antal palæstinensiske flygtninge, der før var bosat i Irak under de solidariske genbosættelsesprogrammer;
- N. der henviser til, at UNHCR er i færd med at udarbejde en anmodning om, at det supplerende budget for situationen i Irak øges fra 60 mio. USD til 115 mio. USD;
- O. der henviser til, at jøder, mandæere og kristne (herunder assyriske, armenske, græsk-ortodokse og andre kristne mindretal) i stigende grad udsættes for diskrimination for så vidt angår adgang til arbejdsmarkedet og basale sociale serviceydelser, og at mange frygter at blive forfulgt af de oprørsgrupper og islamistiske militser, som har den reelle kontrol over hele kvarterer i flere irakiske byer og landsbyer; der henviser til, at personer som følge af de voksende spændinger mellem sunnier og shiitter også kan blive udset som mål alene på grund af deres tilhørsforhold til etniske eller religiøse mindretal,
1. glæder sig over den solidaritet, som Iraks nabolande har udvist over for irakiske flygtninge, og opfordrer disse lande til at underrette det internationale samfund om den støtte, som de har brug for at klare situationen;
 2. anerkender de forbedringer i form af de bidrag, de regionale kurdiske myndigheder har ydet ved at hjælpe internt fordrevne ikke-muslimske trossamfund;
 3. opfordrer sammen med FN's Flygtningehøjkommissær til en vedvarende, omfattende og koordineret international reaktion for at lette situationen for millioner af mennesker, der er flygtet som følge af den humanitære krise, der ikke længere kan ignoreres; anser det internationale samfunds støtte for at være af vital betydning for at afhjælpe lidelserne for de flere hundrede tusinde irakiske flygtninge og internt fordrevne, eller dem, som er flygtet fra lande såvel som den øgede tilskyndelse og bistand til lande som Syrien og Jordan, som samlet har et betydeligt antal irakiske flygtninge,
 4. anerkender endvidere de bestræbelser, som ikke-tilgrænsende lande i regioner såsom Egypten har gjort for at hjælpe irakiske flygtninge; opfordrer disse lande til at fortsætte deres indsats til fordel for de irakiske flygtninge ved at holde deres grænser åbne og forbedre vilkårene for dem ved at respektere deres grundlæggende rettigheder og sikre deres adgang

RC\677117DA.doc

PE 393.006v01-00}
PE 393.010v01-00}
PE 393.014v01-00}
PE 393.015v01-00}
PE 393018v01-00}
PE 393.023v01-00} RC1

til grundlæggende serviceydelser som f.eks. sundhed og uddannelse med bistand fra det internationale samfund;

5. beklager, at nabostaterne har holdt deres grænser lukkede med få og begrænsede undtagelser for palæstinensere, som flygter fra vold og trusler mod dem i Irak; fordømmer opfordringen fra den irakiske minister for fordrevne personer og migration til at udvise alle palæstinensere fra Irak; fordømmer den irakiske regerings beslutning om at pålægge palæstinensere besværlige registreringskrav, der gør det vanskeligt for dem at opholde sig lovligt i Irak;
6. opfordrer den irakiske regering, såvel som lokale regionale og religiøse myndigheder samt de multinationale koalitionsstyrker i Irak til straks at tage skridt til en forbedring af sikkerheden for alle flygtninge og internt fordrevne i Irak samt at sætte en stopper for forskelsbehandling;
7. afviser på det kraftigste truslerne om udvisning og standsning af forsyninger af brændsel og drikkevand, der blev fremsat af en række højtstående embedsmænd i den irakiske regering mod 4 000 medlemmer af den iranske opposition, der har været politiske flygtninge i Irak i de sidste 20 år og har en retsstilling som "beskyttede personer under den fjerde Genève-konvention", og opfordrer den irakiske regering til at respektere deres rettigheder i henhold til folkeretten;
8. opfordrer medlemsstaterne til at ændre deres nuværende holdning, der er præget af manglende handling med hensyn til situationen for irakiske flygtninge, og opfyldte deres forpligtelser i henhold til folkeretten og fællesskabsretten ved at give irakere i medlemsstaterne mulighed for at indgive en asylansøgning og behandle den hurtigst muligt og respektere de proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger og give flygtningestatus eller subsidær eller midlertidig beskyttelse til dem, som har en velbegrundet frygt for at blive forfulgt eller udsat for alvorlig skade;
9. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til ikke at overføre personer i henhold til Dublin II-forordningen, hvis det vides, at det pågældende land ikke behørigt behandler irakiske asylansøgninger; mener, at dette kan opnås ved at bruge artikel 3, stk. 2, i Dublin II-forordningen;
10. tilskynder medlemsstaterne til at give irakere, som ikke er berettiget til en beskyttelsesstatus, men som ikke kan sendes tilbage, en retsstilling (midlertidig eller permanent afhængig af deres situation) og sikre passende betingelser og grundlæggende rettigheder;
11. bemærker med bekymring, at der i 2005 og 2006 blev registreret 400-500 tvangsmæssige tilbagesendelser til Irak, og opfordrer medlemsstaterne til midlertidigt at standse alle tvangsmæssige tilbagesendelser til alle områder i Irak;
12. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og det internationale samfund til, som et udtryk for international byrdedeling, at bidrage i betydeligt omfang til genbosætningen af de irakiske flygtninge og statsløse personer, herunder de palæstinensiske flygtninge, der for øjeblikket er i Irak eller er flygtet fra Irak og nu er strandet i regionen, og give prioritet til de meste udsatte tilfælde i overensstemmelse med UNCHR's retningslinjer for genbosætning af

irakiske flygtninge; opfordrer Det Europæiske Union og dens medlemsstater til at etablere en mekanisme til at tilrettelægge denne byrdedeling og støtte medlemsstaterne i overensstemmelse hermed;

13. støtter UNCHR's anbefaling om gunstigt at behandle irakiske asylansøgere fra det sydlige og centrale Irak som flygtninge i henhold til konvention fra 1951 om flygtninges retsstilling, og såfremt de ikke betragtes som flygtninge at give en midlertidig form for beskyttelse, medmindre den enkelte opfylder udvisningskriterierne i konventionen fra 1951;
14. opfordrer Kommissionen til straks at undersøge flere muligheder for at yde humanitær bistand til internt fordrevne i Irak ved at udvise passende fleksibilitet i forbindelse med fortolkningen af de relevante bestemmelser og bistå nabolandene i deres bestræbelser på at tage sig af flygtningebefolkningen;
15. glæder sig over de første skridt, som Kommissionens ECHO (Europa-Kommissionens Værtsorganisation) har taget; beklager dog de meget langvarige procedurer, som ECHO følger, opfordrer ECHO til at være mere proaktiv og reagere hurtigere i regioner, hvor der forholdsvis let adgang som f.eks. i Egypten;
16. opfordrer ECHO til snarest at forberede etableringen af posttraumatiske centre for irakiske flygtninge og internt fordrevne samt at udvikle "beskæftigelsesprojekter", navnlig for internt fordrevne på landbrugsområdet i de dele af Irak, hvor det er muligt;
17. opfordrer indtrængende Kommissionen til at underrette Parlamentet og navnlig dets Budgetkontroludvalg på dets møde den 16. juli om anvendelsen af de midler, der er afsat til Irak, navnlig via Den Internationale Genopbygningsfond for Irak (IRFFI), og minder om prioriteringerne i Kommissionens meddelelse af 7. juni 2006 (KOM(2006)0283), som omfattede 1) støtte til en demokratisk regering, 2) styrkelse af sikkerheden på grundlag af en retsstat og fremme af en kultur, der respekterer menneskerettigheder; minder om, at det betragter det som særdeles presserende, og at det i sin beslutning af 15. februar 2007 indtrængende anmodede om, at en væsentlig del af de bevillinger, EU har øremærket til Irak-programmer, afsættes til flygtninge; mener, at denne redegørelse bør indeholde en nøjagtig fordeling pr. aktivitetstype og pr. budgetterede, forpligtede og betalte aktiviteter, som også klart identificerer de programmer, der er beregnet til irakiske flygtninge og internt fordrevne;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, FN's Flygtningehøjkommissær (UNHCR), regeringerne og parlamenterne i Irak, Syrien, Jordan, Libanon, Egypten, Tyrkiet, Palæstina samt til Den Arabiske Liga.